

Cetățile Dacice - Moștenirea unui popor legendar (I)

Cetățile dacice reprezintă un capitol fascinant al istoriei antice din spațiul carpatodanubiano-pontic. Aceste fortificații, situate în Munții Orăștiei, au fost construite în perioada de apogeu a Regatului Dac, sub conducerea regelui Burebista și mai târziu a lui Decebal. Reprezentând un exemplu remarcabil de inginerie militară și arhitectură, cetățile dacice au fost incluse în patrimoniul mondial UNESCO în anul 1999. Ele nu sunt doar simboluri ale rezistenței dacilor în fața Imperiului Roman, ci și dovezi ale unei civilizații avansate, care a lăsat o amprentă durabilă în istoria regiunii.

Sub conducerea lui Burebista, Dacia a devenit un regat centralizat și puternic, extinzându-și teritoriul și consolidându-și puterea prin construirea de cetăți. Aceste cetăți erau nu doar centre militare, ci și religioase și administrative, servind ca locuri de refugiu, de închinare și de guvernare. Construcția cetăților a continuat și sub Decebal, ultimul rege dac, care a folosit aceste fortificații ca parte a strategiei sale defensive împotriva romanilor. După o serie de conflicte cu Imperiul Roman, culminând cu războaiele dacoromane din 101-102 și 105-106 d.Hr., Dacia a fost în cele din urmă cucerită de împăratul Traian, iar cetățile dacice au fost parțial distruse sau abandonate.



Cea mai cunoscută dintre cetăți este Sarmizegetusa Regia, capitala regatului dac și centrul spiritual al dacilor. Cetatea era formată din mai multe incinte, inclusiv un complex de sanctuare și un sistem de apărare sofisticat, care includea ziduri de apărare, turnuri și porți monumentale. Sarmizegetusa Regia nu era doar un centru militar, ci și un loc de cult, unde dacii își venerau zeii și unde se desfășurau diverse ceremonii religioase. Alte cetăți importante includ Costești-Blidaru, Costești-Cetățuie, Piatra Roșie, Căpâlna și Bănița.

Fiecare dintre acestea avea un rol specific în rețeaua de apărare a Daciei, formând un sistem de fortificații interconectate, care se susțineau reciproc în caz de atac. Costești-Blidaru, de exemplu, era renumită pentru bastioanele sale puternice și pentru sistemul de turnuri, în timp ce Piatra Roșie avea un sistem de apărare naturală impresionant, datorită poziționării sale pe o stâncă abruptă. Pentru a păși pe urmele civilizației dacice, trebuie să ne îndreptăm spre județul Hunedoara, în Parcul Natural Grădiștea-Cioclovina. Pornind din localitatea Costești, drumul județean ne conduce spre inima fostului regat dac, având ca destinație finală Sarmizegetusa Regia.

La doar 3-4 kilometri de Costești, pe partea dreaptă, pe vârful unui deal, se dezvăluie Cetatea Costești, un important avanpost al dacilor. Odată ajunși în vârful dealului, suntem răsplătiți cu un peisaj impresionant: un relief montan domol, acoperit de păduri dese, ce învăluie această fortificație în mister. Continuând drumul nostru, în vecinătate întâlnim Cetatea Blidaru, una dintre cele mai bine conservate cetăți dacice. De-a lungul acestui traseu, în ultimii ani, au apărut numeroase

pensiuni care oferă drumeților nu doar un loc de odihnă, ci și oportunitatea de a gusta din bucătăria tradițională locală, transformând călătoria într-o experiență memorabilă.



La o distanță mică de Sarmizegetusa, într-un colț mai retras, se află o cetate mai puțin cunoscută, dar de o importanță istorică remarcabilă: Fetele Albe. Această fortificație este situată pe o terasă naturală la aproximativ 1000 de metri altitudine, fiind poziționată strategic pentru a controla accesul către capitala dacică. Se crede că cetatea a fost construită în aceeași perioadă cu celelalte fortificații din zonă, în timpul domniei lui Burebista sau Decebal, făcând parte dintr-un complex defensiv sofisticat. Numele Fetele Albe provine, cel mai probabil, de la culoarea deschisă a rocilor care formează terasele pe care a fost ridicată cetatea, conferindu-i un aspect distinct în peisajul montan. Cetățile dacice sunt esențiale pentru înțelegerea civilizației dacilor și a modului lor de viață.

Ele nu reprezintă doar mărturii ale unei strategii militare eficiente, ci și ale unei culturi bogate și complexe. Săpăturile arheologice au scos la iveală numeroase artefacte, inclusiv unelte, arme, podoabe și obiecte de cult, care oferă informații valoroase despre organizarea socială, credințele religioase și tehnologiile folosite de daci. Un aspect fascinant al cetăților dacice este legătura lor cu religia dacilor. Sanctuarele descoperite la Sarmizegetusa Regia, de exemplu, arată o structură religioasă bine definită, cu influențe astrale și solare, reflectate în arhitectura și orientarea construcțiilor.



Acest lucru sugerează o cunoaștere avansată a astronomiei și o spiritualitate profundă. Cetățile dacice sunt un patrimoniu de o valoare inestimabilă, nu doar pentru România, ci și pentru întreaga omenire. Ele reprezintă mărturiile unei civilizații avansate, capabile să construiască fortificații impresionante și să dezvolte o cultură complexă, cu o spiritualitate profundă. Deși multe dintre cetăți au fost distruse sau abandonate după cucerirea romană, ele continuă să fascineze și să inspire generații de istorici, arheologi și turiști, care vin să descopere misterele acestor vestigii antice. Prin conservarea și promovarea cetăților dacice, avem nu doar ocazia de a păstra vie memoria unei civilizații străvechi, ci și de a învăța din realizările și greșelile trecutului.

Aceste fortificații sunt o legătură tangibilă cu rădăcinile noastre istorice și un simbol al rezistenței și ingeniozității umane, care merită să fie cunoscute și apreciate la adevărata lor valoare. În continuare vom prezenta o serie de fortificații dacice, deși mai puțin cunoscute decât fortificațiile din Munții Orăștie. Descoperirile arheologice continuă să ne dezvăluie detalii fascinante despre modul de viață al dacilor și despre abilitățile lor extraordinare de a construi fortificații impresionante. Cetatea dacică de la Piatra Craivii, situată în Munții Apuseni, aproape de Alba Iulia, este un important sit arheologic ce a avut un rol esențial atât militar, cât și religios. Identificată de unii istorici cu vechiul Apulon, capitala dacilor apuli, cetatea controla căile de acces către Sarmizegetusa și era apărată de ziduri masive din piatră, construite în stilul "murus dacicus", pe terase stâncoase.

Descoperirile arheologice includ artefacte precum ceramică dacică, arme și unelte din metal, dar și un sanctuar, ceea ce sugerează un rol religios al cetății. De asemenea, poziția sa strategică a fost crucială în apărarea Daciei până la distrugerea sa în timpul celui de-al doilea război daco-roman (105-106 d.Hr.). După cucerirea romană, cetatea nu a mai fost reconstruită, iar populația din zonă s-a mutat în alte părți. După căderea cetății, zona a fost treptat colonizată de romani, care au ridicat noi așezări și castele în apropierea vechiului loc dacic.

Astăzi, Piatra Craivii este un loc de interes arheologic și turistic, atrăgând vizitatori și cercetători care doresc să exploreze ruinele cetății și să afle mai multe despre istoria dacică. Accesul la cetate este destul de dificil, din cauza poziției sale înalte și a reliefului stâncoș, însă priveliștea panoramică și ruinele impunătoare oferă o experiență fascinantă pentru iubitorii de istorie și natură.



INDEPENDENȚA ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*